

Classico Giro Utrecht – zondag 18 mei 2014

door André Polak

Hoewel het startschot pas om 10.00 uur gegeven zou worden, sta ik voor 09.00 uur al helemaal klaar in het startvak.

Voor mijn eerste pelotonstocht heb ik de keuze laten vallen op deze koers vanwege de ideale afstand en het schitterende parcours, een non-stop pelotonstocht van 115 km door het Utrechtse landschap met een gemiddelde snelheid van 27 tot 28 km/u. Onder een aangenaam zonnetje met nauwelijks wind sla ik de deelnemers gade die langzaam het startvak volledig vullen. Een wielershirt en een gevulde bidon heb ik al opgehaald, maar ik besluit toch mijn wielershirt van TCVP aan te houden om beter herkenbaar te blijven. Ter voorbereiding op deze tocht heb ik het trainingsschema als leidraad genomen dat ik voor de Rotterdam Marathon heb gehanteerd en dat tot goede resultaten heeft geleid. De principes waarop deze schema's worden samengesteld zijn immers dezelfde als voor de wielersport, maar zekerheid heb je pas aan de finish. Een reporter van RTV Utrecht probeert het wat aan elkaar te praten, maar het komt allemaal wat geforceerd over. Meer succes heeft een

feestelijk uitgedoste dame met een middel tegen zonnebrand in de aanslag. Typisch dat men dan ineens niet meer weet waar en hoe je je moet insmeren, maar verder dan de armen komen ze niet.

Om exact 10.00 uur geeft de wethouder van Utrecht het startschot, waarbij hij op zijn Italiaans aftelt maar kennelijk nooit verder is gekomen dan vijf. Bijna 2.500 wielrenners trekken zich op gang en schuiven, begeleid door luide muziek, onder het start-/finishdoek door. Onwillekeurig denk ik aan de start van de Rotterdam Marathon, waar ik 20 jaar geleden vaak aan heb meegedaan, maar veel tijd om daarover te mijmeren is er niet want de tour eist daarna volledig mijn aandacht op. Rotondes en wegversmallingen veroorzaken het bekende harmonica effect maar doordat de wegkapiteins vooraan de snelheid strak op 28 km weten te houden kan iedereen goed meekomen en blijft het peloton redelijk bij elkaar. Het valt mij op dat voortdurend renners aan de linkerkant naar voren schuiven en om mijn moeizaam veroverde plek niet te verliezen schuif ik dus maar mee naar voren.

Na Zeist slaan we rechtsaf en via rustige polderwegen gaat het verder richting Woudenberg en Veenendaal. In de omgeving van Woudenberg komt een renner uit Hellevoetsluis naast me fietsen met de vraag of ik Han Mellaard ken. Ik ben dus niet de enige gek. De stemming zit er goed in want de grappen en grollen zijn niet van de lucht. Zo wordt er bijv. regelmatig geïnformeerd of teamgenoten hun benen geschoren hebben. Bij Rhenen gaat het rechtsaf de Grebbeberg op en dan wordt het pas echt leuk. Het is even op de tanden bijten, maar voor je het weet ben je al weer boven. Bij Amerongen maken we een lusje om ook de Amerongse berg mee te kunnen nemen. Vandaar waarschijnlijk dat deze tocht de naam "Classico Giro" heeft meegekregen, maar een echte vergelijking met de Italiaanse bergen gaat natuurlijk niet op. Onder luide aanmoedigingen van omstanders gaat het bij Doorn rechtsaf richting Utrechtse heuvelrug en na Austerlitz gaat het alweer richting Bunnik en Utrecht. Opvallend is dat valpartijen zich vooral in het tweede deel voordoen en het is dus vooral zaak geconcentreerd te blijven rijden.

Om precies 14.05 uur rijd ik in het peloton onder het finishdoek door en dat is dus een gemiddelde van ruim 28 km/u. De omstandigheden zijn natuurlijk ideaal geweest, maar het geeft toch zelfvertrouwen.

De volgende editie zal waarschijnlijk in 2016 zijn omdat in 2015 de Tour de France naar Utrecht komt. Maar voor mij is het een geweldige en vooral leerzame ervaring geweest. Volgend jaar dus de Zuid-Hollandse Eilanden Tour.

André Polak.